

Idiotizmas

Perspėjimas: Šis straipsnis gali pasirodyti užsipuolantis ir įžeidžiantis, tad jei esate jautrus, jo skaityti nepatariu.

Duok žmogui laisvo laiko, duok pinigų, duok visko ko jis geidžia. Atrodo turėtų būti tobula, žmogus galėtų daryti ką tik nori. Deja deja... Eiliniam žmogui suteikus pilną nepriklausomumą, jis pasimes ir nebežinos, ką toliau su savo gyvenimu daryti. Juk visi mes "įprasminame" savo gyvenimą kaip nuolatinį darbo ir pramogų kokteilį. Darbo dienomis dirbame, laisvomis dienomis pramogaujame ar kažkas panašaus. Ir taip visą gyvenimą. Prasminga ar ne? [sarkazmas] Taip, tikrai... [sarkazmas]

Įdomumo dėlei paklausinėjau žmonių, ką jie darytų, jei jiems nebereikėtų dirbti, turėtų kiek nori pinigų ir viso kito. Atsakymai buvo daugiau negu šokiruojantys. Kai kurie iš jų: "Kurčiau verslą", "vistiek dirbčiau", "pramogaučiau", ir dažniausiai sakomas: "nežinau", privertė mane rimtai persvarstyti žmonijos idiotiškumo laipsnį. Nors ir anksčiau jau buvau ja nusivylęs, bet šįkart ji pasiekė naujas žemumas. Kaip jums mąstysena, kad žmogui suteikiama, viskas ko jis geidžia, o jis matai vistiek nori dirbti, nes kitaip neturėtų ką veikti gyvenime? Turbūt žiauriau būti nebegali, kai žmogus savo noru eina dirbti! Štai iki ko privedė mūsų taip garbinama demokratija ir kapitalizmas. Tai taip išeina, kad žmogus vos gimęs jau turi savo paskirtį? Dirbti? Įdomi gyvenimo perspektyva... Kam išvis tada gyventi? Kad patenkintume savo primityvius poreikius ir instinktus?

O kaip jums atsakymas "kurčiau verslą"? Tai dar debiliškesnė noro dirbti forma. Juk žmogui suteikiami visi turtai, kurių jis trokšta ir vistiek kuria verslą? Kas per nesąmonė? Juk verslininkai dirba kone dvigubai daugiau nei eilinis samdomas darbininkas. Jų patiriamas stresas yra n kartų didesnis. Reikia būti visišku idiotu, kad į tai lįsti, kai tau nieko netrūksta. Juk 99.99% verslauti pradeda dėl vieno tikslo: uždirti daugiau. Čia dar vienas akivaizdus žmonijos smegenų išplovimas. Ir puikiai atspindi straipsnio **demokratija = vergovė** mintį, kad žmonės yra nutolinami nuo tikrųjų tikslų ir jų pagrindinis gyvenimo tikslas tampa popierėliai vadinami pinigais.

Bet didžiausią žmonijos bukumą parodo atsakymas "nežinau". Čia nei juoktis nei verkt, kai supranti, kad žmogus nemato nė milimetro toliau savo nosies, o toks klausimas kaip "gyvenimo prasmė ir tikslas" nė karto nėra sušmėžavęs jo atrofuotose smegenyse. Tiesiog rankos nusvyra bendraujant su tokiais žmonėmis. Štai jie ir yra patys didžiausi idiotai. Tik nesupraskite manęs klaidingai, aš nekaltinu jų dėl tokio jų kvailumo. Čia labai efektyviai suveikė tiek tūkstantmečių tobulinta žmonijos valdymo sistema, taip vadinama mainų ekonomika. Ji privertė žmones suvokti gyvenimą, kaip maksimalaus turto siekimą.

Žinoma, aš nekalbu apie tą mažą procentą šiek tiek protingesnių žmonių, kurie turi gyvenime aiškius tikslus, kurie nesusiję su turto siekimu. Mokslininkai: Einšteinas, Tesla, sportininkai: Ronaldo, Jordan'as - yra tik keletas iš tų, kurie siekė ne finansinės vertės, o norėjo būti savo srities specialistais. Jie visas pastangas dėjo tam, kad pasiektų savo užsibrėžtų tikslų. Pinigai, pas kai kuriuos iš jų - tai tik šalutinis produktas, kadangi jie pasirinko tą sritį, kurioje pinigai maišais nešiojami.

Netikite manimi? Užduokite šį klausimą savo draugams ir pažįstamiems. Pažiūrėkite, ką jie atsakys. Ypatingai atkreipkite dėmesį į pirmus atsakymus. Jei žmogus turi tikslų gyvenime jis iškart atsakys kažką prasmingo, jei neturi - iš pradžių sakys tokias nesąmones, kaip mano aukščiau minėtos, o vėliau gali bandyti taisyti, jei pradės galvoti. Bet tai tik dar labiau įrodys, kad jis - visiškai idiotas. Idiotas ta prasme, kad yra dabartinės pasaulio sistemos vaisius su visiškai išplautomis smegenimis. Bet dar geriau būtų, kad tą klausimą užduotumėte sau... Pagalvokite, ar tikrai jūsų gyvenimas yra toks siauras kaip aš kalbėjau? Ar tikrai neturite kažko, ką jūs galėtumėte daryti, jei jums nebereikėtų lenkti nugarų, kad išgyventi galėtumėte?

Zeitgeist judėjimas ir projektas Venera taps realybe tik tada, kai žmonės suvoks, kad gyvenimas yra daugiau nei darbas ir poreikių patenkinimas. Pirmą, ką jiems reikia padaryti, tai pakeisti mąstyseną. O tam į pagalbą ateina daugybė video, garsinės ir tekstinės medžiagos, kurios rasite čia ir nuorodų sąrašė. O jei jūs jau supratote, kad žmonija juda pražūties link ir kad galime turėti geresnį pasaulį, kur skurdas, kančios, karai neegzistuos, pasidalinkite tuo su savo artimiausiais. Suprantu, kad tai agitavimas, bet tik dalinimasis žiniomis padės judėti naujo pasaulio idėjai į priekį.

Demokratija = vergovė?

Trumpas atsakymas - taip. Tik neskubėkite to neigti. Nes ilgas atsakymas privers jus susimąstyti. Iš istorijos žinome, kad vergovė egzistuoja tiek, kiek egzistuoja civilizacija. Senovėje - Egiptas, Roma. Viduramžiuose - Ispanija, Anglija, Ankstyvajame moderne - Amerika ir kt. Tolimesniam pasakojimui

reikėtų patikslinti, kas yra vergovė. Dažniausiai priimtina tai vadinti žmogaus asmens laisvės ir nuosavybės suvaržymą. Kitaip sakant, yra kažkoks žmogus, kuriam tu priklausai kaip daiktas, privati nuosavybė, su kuriuo galima elgtis kaip tik tinkama (kankinti, ar net nužudyti). Tu neturi teisės daryti nieko, kas tau neleidžiama. Tokios vergovės pavyzdžių pilna per visą istoriją. Taigi, daugmaž apibrėžus, kas yra vergovė, norėčiau papasakoti tokį pasakojimą, kuris leis mums atsakyti į tą taip rūpimą klausimą, ar demokratija yra vergovė.

Įsivaizduokite dvi karalystes. Jas valdo du karaliai. Abu jie turi daugybę akmenų kasyklų, kuriose dirba darbininkai. Pas pirmąjį, tai vergai. Jie yra verčiami kasti žemės išteklius. Tam, kad darbas būtų atliekamas yra sustatyti prižiūrėtojai. Jie reguliuoja darbo valandas (kurios yra nepakeliamos), maisto davinius. Vergams, taip pat, suteikiamos tik minimalios gyvenimo sąlygos. Jų darbo efektyvumas yra itin mažas. Jiems nuolat trūksta maisto, anti-sanitarinės sąlygos skatina ligų plitimą. Daugybę vergų kasdien miršta. Tačiau tai ne bėda, kadangi naujų galima gauti bet kada. Tokia aplinka veikia labai neigiamai, o darbas atliekamas itin nenoriai. O kas svarbiausia, jie daro tai, kas jiems liepiama, o ne tai ką jie galbūt norėtų. Taigi, paprastai kalbant, esminiai tokio metodo trūkumai yra:

- Žemas darbo efektyvumas
- Nuolatiniai sukilimai
- Papildomos išteklinės išlaidos prižiūrėtojams
- Žmonių psichologinis nusiteikimas

Kitas karalius, pamatęs, kad toks darbo metodas nėra itin efektyvus, ėmė galvoti naują. Jis mąstė, kad reikia sugalvoti tokį, kuris žmones skatintų dirbti, o ne priešintis ir sukilinėti. Kitaip sakant, sugalvoti motyvavimo sistemą. Ir tada jam kilo nuostabi mintis. Jis susikvietė visus savo vergus ir pasakė jiems, kad nuo šiol, nė vienas jų nebėra jo vergas, o už kiekvieną atneštą akmenį, gaus po 1 monetą. O už tas monetas, jie galės sau įsigyti maisto, drabužių, ar net savo namą. Tai suvokę, (buvę) vergai puolė nešti akmenis su dideliu užsidegimu. Jie suprato, kad ku daugiau monetų turės, tuo daugiau daiktų jie galės įsigyti. Karaliui neberekėjo prižiūrėtojų, darbo našumas padidėjo keliolika kartų, o žmonės tiesiog veržėsi dirbti. Jam neberekėjo kontroliuoti ir nurodinėti, ką daryti. Viską jis galėjo kontroliuoti nauja mainų sistema, kurios pagrindas - valiuta, o privalumai akivaizdūs:

- Aukštas darbo efektyvumas
- Žmonių noras dirbti
- Išlaidų sumažėjimas
- Jokių sukilimų

Ir taip gimė demokratija... Vergai įgavo teisę į asmeninį turta. O kartu ir į asmeninę laisvę. Taigi, kur čia tada tas lygybės ženklas tarp vergovės ir demokratijos? O jis visai čia, šalia. Gerai pagalvokite ir pasakykite, kokį bendrą bruožą turi abu pasakojimai? Pagalvojote? Ogi šis bruožas yra akivaizdus kaip du kart du. Nesvarbu, kuriam karaliui žmonės dirbo - jie dirbo tą patį. Žinoma, sąlygos buvo žymiai geresnės pas antrąjį. Kurių dėka, atsirado nemažai privalumų pačiam karaliui. Bet esmė išliko ta pati - žmonės darė ne tai ką norėtų daryti, o tai ką karaliai norėjo, kad jie darytų. Štai čia ir atsiranda lygybė tarp vergovės ir demokratijos. Sukūrus demokratiją, žmonėms buvo suteikta iliuzija, kad jie gali gauti tai ko nori. Tačiau demokratiją tuo ir yra pavojinga, jog nukreipia žmonių tikslus visai kita linkme. Ir kas visų svarbiausia, NUMALŠINA TIKROSIOS LAISVĖS TROŠKIMĄ. Šiuo klausimu, visiškai kitokia situacija pirmoje karalystėje. Kur vergai vis bando ištrūkti į laisvę. Į tikrą laisvę, kur niekas nenurodinės, ką reikia daryti.

Taigi, dabar demokratiją galime perfrazuoti taip:

Demokratija - tai būdas padidinti vergų darbo efektyvumą iki maksimumo ir sumažinti jų pasipriešinimą iki minimumo.

Žinoma, daugybę oponentų pateiks argumentų, kad štai su demokratija, žmogus įgavo teisę rinkti savo valdžią (pasirinkti kitą karalių), dirbti kitą darbą (anglių kasimas). O taip pat, kad žmogus gali pasiekti tam tikrą aukštumą. Įsigyti turto. Bet vėlgi, žmogus tai daro ne dėl to, kad to iš tikro norėtų, o dėl to, kad demokratija jam "suteikė" galimybę tai daryti. Žmogus nustojo gilintis į kitus dalykus. Jo pagrindinis tikslas gyvenime tapo - maksimalus savo gerovės padidinimas. Jis nebesipriešina, arba vangiai priešinasi primetamai sistemai, gyvenimo būdui. Jis tai priima, kaip savaime suprantama ir neišvengiama. Bet ar tikrai taip turi būti? Palieku šį atvirą klausimą kiekvieno apmąstymui. Paskirkite tam bent pusvalandį. Gal tas pirminis kritiškumas atlėgs ir pradėsite matyti viską iš kito kampo.

Motyvacija tobulėti arba Idiotizmas. 2 dalis

Klausimas:

Kas tave motyvuoja tobulėti?

Galimi atsakymai:

- a) Manęs niekas nemotyvuoja.
- b) Noras daugiau uždirbti.
- c) Noras būti geresniu už kitus.
- d) Noras padaryti kaip galima geriau.

Ką tu pasirinkai?

Trumpai:

Jei tavo atsakymas a) - Sėskis, du - tu idiotas.

Jei tavo atsakymas b) - Ir kiek gi tu manai pasieksi su tokia motyvacija?

Jei tavo atsakymas c) - Tavo noras tobulėti taps iškreiptas.

Jei tavo atsakymas d) - Panašu, kad smegenys dar funkcionuoja.

O dabar ilgai:

Tu pasirinkai atsakymą a). Tai liudija, kad tavo smegenys visiškai nefunkcionuoja. Nesugebi net klausimo suvokti ir suvokti tokio banalaus dalyko, kad nori/nenori tave visada kas nors motyvuos daryti tai vieną ar kitą dalyką. O šiuo atveju - tobulėti. Sakai, nusišneku? Įrodyk!

Tu pasirinkai atsakymą b). Nors tai gal šiek tiek geriau, nei išvis nesuvokti, kad tave motyvuoja kažkas tobulėti, tai vistiek yra tragedija. Kaip manai, kiek tu tobulėsi, turėdamas tokią motyvaciją? Ko gero tol, kol tas tobulėjimas neš didesnius pinigus, nei kiti būdai juos uždirbti. Tai reiškia, kad pradžioje tu stengsiesi kaip įmanymai, bet kai jau pinigai pradės byrėti į rankas ir taip vargti nebereikės, tavo motyvacija tobulėti sumažės arba išvis išnyks.

Tu pasirinkai atsakymą c). Ech. Dar vienas amžinas ir kvailas atsakymas. Konkurencija skatina ne tobulėjimą, o iškrypimus. Parodykite man šiandien kur nors sąžiningą konkurenciją. Nebent pasakose. O mūsų pasaulyje, anksčiau ar vėliau bet kokia motyvacija tobulėti vardan siekio aplenkiti kitus tampa iškreipta.

Tu pasirinkai atsakymą d). Pagaliau ! Nors vienas geras atsakymas. Įdomu, kiek iš jūsų sąžiningai pasirinko šį atsakymą? O dar įdomiau, kiek iš jūsų suvokė, ką šis atsakymas reiškia?

Tiesa yra ta, kad b) ir c) atsakymų mūsų pasaulyje yra labai daug, o kai pradėdame kalbėti apie d), tai tokius žmones galima ant pirštų skaičiuoti. Visiškai į nevirtį įstumia atsakymas a), apie kuri net rašyti nenoriu... Todėl iškart apie motyvaciją b):

Neretai eiliniam žmogui sukasi viena įkyri mintis: kaip prasigyventi, kaip uždirbti daugiau. Natūralu, kad jam kyla įvairios idėjos, kaip tą galima būtų pasiekti. Vienos geresnės, kitos prastesnės. Vienaip ar kitaip, jis bando jas įgyvendinti. Kai kuriems pavyksta prasisukti, kai kuriems - ne. Taigi, čia kalbame apie motyvaciją tobulėti, dėl noro daugiau uždirbti. Kaip manote, koks lygis pasiekiamas su tokio tipo motyvacija? Mančiau, kad nelabai aukštas. Idėjos sėkmingumas šioje situacijoje yra kirvis pačios idėjos tobulėjimui. Nes juk kuo sėkmingesnė idėja, tuo mažiau žmogus tampa motyvuotas ją tobulinti, nes tos idėjos paskirtis - įgyvendinta. Arba būna dar blogiau. Idėja užmirštama - belieka tikslas išsaugoti, tai kas su ta idėja pasiekta - turtai. Tokį modelį galima pamatyti pas visus verslininkus, kurie idėją tobulino iš

motyvacijos uždirbti kuo daugiau. Tai liečia tiek mažus verslininkus, tiek gigantus, tokius kaip General Motors.

Bet b) variantas liečia ne tik verslo žmones, bet ir paprastus, kurie turi siekių tapti kaip galima geresniais savo srities specialistais, ir taip uždirbti kuo daugiau pinigų. Analogiškai kaip ir su verslu, čia vyksta lygiai tie patys dalykai. Kuo žmogus tampa geresnis savo srityje, tuo jis daugiau uždirba. O kuo jis daugiau uždirba - tuo mažiau tampa motyvuotas tobulėti. Turbūt galima drąsiai teigti, kad dar neretai pasitaiko ir c) variantas - noras būti pranašesniu už kitus. Pripažinkite, visi jį turite. Tai vienur ar kitur, bet jis pasireiškia. Blogai, kai toks noras tampa pagrindinė motyvacija tobulėti. Čia, kaip pavyzdys, labai tinka sporto pasaulis. Juk ten vyksta didžiausia konkurencija. Pačio sporto esmė yra konkurencija. Tačiau yra labai subtilus skirtumas. Vieną yra noras *parodyti*, kad gebi daugiau už kitus. O visai kitą yra noras *tobulėti* savo sporto šakoje, kad aplenktum kitus. Dar nesuprantate? Keisti jūs žmogai. Pavyzdys:

Sportuoja du žmogėnai. Vienas vedinas aistringai noro aplenkti kitus, kitas vedinas noro pasiekti kaip galima geresnių rezultatų. Atrodytų, kad pirmasis turi pranašumą. Jis daro viską, kad tik jam pavyktų tai padaryti. Kitaip sakant, jo motyvacija tobulėti yra noras būti pranašesniais už kitus. Viskas čia gražu iki to momento, kol noras aplenkti nebepaiso taisyklių, o kai nebėra ką aplenkti - motyvacija tobulėti tampa lygi nuliui. Visiškai kitokia situacija su antruoju sportininku. Jis siekia ne įrodyti kažkam, kad jis pranašesnis, o nori tobulėti. Tai iškart daro jį pranašesniu, nes jo motyvacija tobulėti niekada nesilpnėja, o tik stiprėja. Žinau, nes buvau ten...

Yra dar paskutinė, mano paminėta, motyvacija tobulėti. Ši motyvacija pati slidžiausia ir sunkiausiai suvokiama, nes neretai bet kokia mūsų motyvacija tobulėti prasideda nuo to išganyto atsakymo d). Gaila, kad tai tebūna tik akimirka. Jau sekančią akimirka ateina mintys: uždirbti, aplenkti. O tie, kurie sugeba tokias mintis atidėti į šalį, tampa išties didūs žmonės. A. Einšteinas, L. Da Vinči, A. Mocartas, M. Jordanas. Girdėti vardai ar ne? Geriau nudvėsiu, nei patikėsiu, kad šie žmonės buvo vedini noro uždirbti ar aplenkti kitus. O kas svarbiausia, tokiais žmonėmis, galime tapti kiekvienas, nes kiekvienas mes išties norime tobulėti iš noro pasiekti kuo didesnę tobulumo laipsnį.

Tai kodėl to nėra? Atsakysiu į šį klausimą kitu klausimu: O kodėl taip turėtų būti dabartiniame pasaulyje? Mūsų gyvenimas susideda iš nuolatinio siekio įgauti kuo daugiau turtų ar įrodyti, kad esame pranašesni už kitus. Todėl, natūralu, kad vietos tokiam dalykui, kaip turėti motyvaciją tobulėti iš noro, tiesiog nėra. Ir gyvendami tokia pasaulyje, mes tiesiog pradėdami nusišnekėti apie tokius dalykus, kad žmonija nebetobulės, jei niekam dėl nieko nebereiks stengtis. Turiu jums naujieną mielieji - tai yra visiškai nesąmonė. Pašalinkime d) atsakymą stabdančius veiksnius ir jums atsivers visiškai naujas pasaulio vaizdas.

Projektas Venera - kodėl tai ne socializmas ir komunizmas

Dažnai šių dviejų ideologijų etiketes bandoma prilipdyti Zeitgeist judėjimui ir projektui Venera. Pastaram tai ypač. Norėčiau šiek tiek papasakoti, kodėl tai, ką siūlo Zeitgeist judėjimas nėra nei teorinis, nei praktinis Socializmas ar Komunizmas. Jokiais būdais nesakau, kad teoriškai šios ideologijos yra blogio įsikūnijimas. Jų iškeltos idėjos buvo pakankamai protingos. Gaila, kad praktinė jų pusė buvo daugiau negu tragiška.

Iš pradžių pabandykime pažiūrėti, kas yra šios dvi ideologijos teorine prasme:

- Socializmas - tai plati grupė ekonominių ir politinių teorijų, kurios iškelia idėją apie kolektyvinę arba valstybinę nuosavybę, gamybos reguliavimą ir produkcijos paskirstymą.
- Socializmas - tai visuomenės ar grupės santvarka, kur nėra privačios nuosavybės.
- Socializmas - tai visuomenės santvarka kur gamyba priklauso ir yra kontroliuojama valstybės.
- Socializmas - tai tarpinė visuomenės (pagal Marks'ą) būseną tarp kapitalizmo ir komunizmo, kur produkcijos skirstymas remiasi atlikto darbo kiekiu.
- Komunizmas - tai visuomenės santvarkos teorija, kurios pagrindas - visuomeninė arba valstybinė nuosavybė.
- Komunizmas - tai visuomenės santvarka, kur visa ekonominė ir socialinė veikla yra kontroliuojama totalitarinės, vienvaldės valdžios.
- Ir dar milijonas apibūdinimų bei jų pakraipų. Visų minėti ko gero nereikia.

Iš vienos pusės visai neblogai skamba ar ne? Yra tikrai neblogų minčių, ir ne viena jų rišasi su projektu Venera. Būtent čia ir prasideda maišymas. Kad parodyčiau, kuo gi skiriasi Zeitgeist judėjimas, pateiksiu keletą dažnai pasitaikančių šių ideologijų sampratų.

PASKIRSTYMAS

Socializmas: Vienas iš pirmųjų užkliūnantis už akių, tai teiginys, kad gėrybės yra **paskirstomos**. Kas skirsto? Kuom remiasi skirstant? Tai kiek leidžia mano protas suprasti skirsto atsakingi asmenys, o remiasi tuo, kiek darbo žmogus yra atlikęs. Turbūt ir kvailiui aišku, kad tokia sistema iškart pasmerkta žlugti. Visados atsiras nelygybė, nes darbo įvertinimas per daug subjektyvus dalykas. O jei žmogus jausis nuskrūstas - jis tam priešinsis arba sukčiaus.

Komunizmas: Vėlgi - **skirstoma**. Tik dabar jau ne pagal atliktą darbą. O pagal poreikius. Atrodo visai nieko. Kaip ir panaši idėja ką siūlo Venera. Bet tai tebuvo tik teorijoje. Praktikoje, buvo užkurtas aparatas, kurio dėka skirstymas buvo visiškai nelygus ir neteisingas. Tie, kas gebėjo suktis - visada atsipjauzdavo sau didesnę "torto dalį". Vis tas žmogiškasis gobšumas...

Projektas Venera: Gėrybės nėra **skirstomos**". Sukuriamas jų perteklius ir žmogus ima kiek jų reikia. Kaip tai pasiekama, žinoma, jau kitas klausimas. Dingsta visokie subjektyvus vertinimai ir paskirstymai. Žinoma yra tas faktorius kaip gobšumas. Bet pradėkime mąstyti pavyzdžiais. Jei mes turime neribotą nemokamos elektros energijos kiekį? Imsi daugiau negu reikia? Jei mes turime neribotą kiekį maisto - imsi daugiau negu reikia? Jei mes turime galimybę gauti viską ko mums reikia? Kam mums imti to, ko mums neprireiks? Projektas Venera itin akcentuoja žmogaus mąstysenos ir pasaulio suvokimo pasikeitimą. Todėl tokie dalykai kaip gobšumas tiesiog natūraliai išnyks.

BENDRŲ INTERESŲ IŠKĖLIMAS

Socializmas: Dar vienas užkliuvusi frazė: "Socializmo ideologai **iškelia** bendrąjį gerį aukščiau individo interesų". Žmogus visados jausis individu ir visados norės siekti tai ko pats nori. Jei tai bus kažkaip ribojama - jis tam priešinsis. Žinoma, nereikia sakyti, kad žmogui visiškai neįdomu kaip kiti gyvena aplinkui ir kad jis nepaisys aplinkos. Bet negalima iškelti šio dalyko kaip "aukštesnio".

Komunizmas: Turbūt tas pats, kas ir socializme. Kolektyvinis žmonių darbas vardan visų gerovės. Tiesa, būtina paminėti, kad ne savanoriškas, o prievartinis. Kas ko gero buvo viena iš didžiausių šios ideologijos realizacijos žlugimo priežasčių.

Projektas Venera: Žmogaus savi realizacija - tai vienas iš svarbiausių projekto Veneros idėjų. Tai reiškia, kad žmogus yra laisvas rinktis, ką daryti. O bendra visuomenės gerovė yra pasiekama per mąstysenos pasikeitimą ir technologijas.

CENTRALIZAVIMAS IR VALDŽIA

Socializmas - nors teorijoje kalbama apie tai, kad visos gėrybės priklauso žmonėms. Praktikoje negirdėjau, kad tai būtų realizuota be kažkokios valdžios. Tai reiškia, kad viskas buvo planuojama ir valdoma centralizuotai. To pasekmės? Turbūt žinote... Didžiausia 20 amžiaus tragedija.

Komunizmas - teorijoje vėlgi minimi du variantai. Viskas priklauso žmonėms arba viskas priklauso valstybei, kurią valdo politinė valdžia. Praktikoje komunizmo sąvoka dažnai asocijuojama su totalitarinę vienvaldystę. Nes būtent taip ir buvo bandomos įgyvendinti šios ideologijos idėjas.

Projektas Venera - nebėra valdžios. Kam ji reikalinga jei yra gėrybių perteklius ir žmogus gali gauti tai ko nori? Vienintelė valdžios paskirtis yra spręsti problemas, kurias galima išspręsti logikos pagalba. O šią funkciją idealiai atlieka kompiuteriai. Žmogui pats laikas suvokti, kad jam nereikia valdžios, dievo ar dar ko nors, kuris priimtų už jį sprendimus. Šiuolaikinis žmogus yra tiek atbukintas, kad galvoja, jog pats nebegali priimti sprendimų. Tai yra visiška nesąmonė. Kiekvienas žmogus geba priimti nepriklausomus sprendimus.

TURTAS

Socializmas - svarbiausia šios ideologijos žlugimo priežastis - rėmimasis mainų ir monetarine sistema. Ji nesugebėjo sukurti pakankamai pertekliaus. Vistiek išliko mainų principai.

Komunizmas - tas pats, kas ir socializmas tik plius dar nuolatinė prievarta siekiant sukurti "idealią" visuomenę.

Projektas Venera - nebelieka mainų, nebelieka pinigų, nes sukuriamas produkcijos perteklius. O kai nebelieka trūkumo, automatiškai nebelieka gobšumo. Čia tik mums dabar atrodo, kad žmogus visados norės daugiau nei jam reikia. Mes išmokyti taip galvoti. Nejaugi žmogus žinodamas, kad galės gauti tą daiktą bet kada, ims ir bandys jį susigriebti kuo daugiau?

DARBAS

Socializmas - kiek suprantu, net neužsimenama apie darbo panaikinimą.

Komunizmas - tas pats, kas ir socializmas.

Projektas Venera - darbas netik kad trumpėja, bet ilgainiui gali ir visiškai išnykti.

Apibendrinant galiu pasakyti, kad suprantu, kad tai tik minimalus įsigilinimas į šias ideologijas. Tačiau žiūrint tiek iš teorinės, tiek iš praktinės pusės, abi jos buvo iškart pasmerktos žlugti. Buvo bandoma sukurti pasaulį remiantis materializmo principais. Visiškai nekreipiama dėmesio į žmogų, kaip individą. Projektas Venera akcentuoja žmogaus tobulėjimą, o būtini daiktai yra tiesiog atributai leidžiantis siekti savo tikslo. Ir nors teorijoje idėjos panašios - praktikoje projektas Venera eina visiškai kitu keliu.

Norėčiau pabrėžti, kad pateikiau tik pačius bendriausius atvejus pasitaikusius istorijoje ir esminius šių ideologijų skirtumus lyginant su projektu Venera. Jei žinote daugiau, ar galite kontraargumentuoti, galite tai padaryti sukurtoje temoje forum'e.

Nauja kultūra, nauja visuomenė, naujas pasaulis

Retas, kuris galėtų patikėti, kad pasaulis galėtų būti geresnis nei yra. Dauguma tiesiog susitaikė, kad jis yra koks yra, ir nieko čia nepakeisi. Tačiau ne visi žmonės yra tokie paklusnūs. Yra žmonių, kurie sugeba į pasaulį pažvelgti žymiai giliau ir iš pažiūros nesusijusius dalykus sudėlioti į vieną paveikslą. Taip gimė ZeitGeist judėjimas ir projektas Venera.

Ne, tai nėra eilinis politinis ar religinis judėjimas, siekiantis kontroliuoti mases. Tai judėjimas, kuris nori pašalinti visų pasaulio problemų šaknis. Pasak judėjimo autorių, norint tai padaryti, reikia iš principo perkurti visuomenę. Pabudinti žmones ir leisti jiems suvokti, kad galimas ir kitoks pasaulis, kur žmonija klesti, tobulėja, o ne juda susinaikinimo link. Šioje naujoje visuomenėje, skurdas, nelaimės, nusikaltimai, karai yra visiškai beišnykstantys reiškiniai. Žinoma, tai atrodo utopija, todėl, kad mūsų pasaulio sampratoje yra įdiegta, kad visada atsiras žmonių, kurie norės sužaloti ir pasinaudoti kitais. Tokio tipo samprata per daugybę amžių yra įdiegta religijos bei kitų kontrolės formų pagalba. Juk religija visada skaido žmones į "juos ir mus", į "gerus ir blogus". Toks požiūris labai lengvai įtikina, kad turi būti kitokių, blogų žmonių. Tačiau realybė yra kita. Pagrindinis šių problemų šaltinis yra retumo faktorius iššauktas **vertės principo**. Būtent dėl šio faktoriaus, žmogus turi elgtis taip, kad galėtų išgyventi ir norint kažką gauti reikia suktis, kovoti ar net vogti. Ir todėl, mums susidaro įspūdis, kad tai yra žmogaus prigimtinis elgesys.

Žmogaus poelgiai nėra nei geri, nei blogi. Jie yra nuolat kintantis ir priklausantis nuo sąlygų. Jei jam reikės vogti, kad išgyventų ar gauti tai ko nori, jis tą ir darys. Jei jam reikės dėl to žudyti - jis tą darys. Yra labai klaidinga manyti, kad tokios žmogaus savybės, kaip konkurencija, gobšumas ir korupcija yra prigimtinės. Ir kad mums būtina turėti kalėjimus, policiją ir galų gale hierarchinę kontrolės sistemą (valdžią), kuri kontroliuotų šias žmogaus elgesio tendencijas. Šis metodas visais atvejais yra neefektyvus. Kiek matėte reabilituotų nusikaltėlių?

Į šią problemą reiktų žvelgti nuo pat šaknų, ko nedaro mūsų dabartinė pasaulio santvarka. Tarkime, pagaunamas žmogžudys. Jis iškart yra pasmerkiamas ir uždaromas į kalėjimą. Tačiau niekas nesigilina į tokio elgesio motyvus. O realybė yra ta, kad toks elgesys dažniausiai yra iššaukiamas dėl mūsų pasaulio problemų. Ar tai skurdas, ar tai narkomanija, ar tai traumuojanči vaikystė, ar dar kas nors. Bet juk, tai ne prigimtinis žmogaus elgesys. Negi ką tik gimęs vaikas jau yra pasmerktas būti žudiku? Žudikais ne gimstama, jais tampama. O tas priežastis, dėl ko tampama, galima pašalinti, kaip ir visas kitas pasaulio ydas. Laikas sustoti šalinti pasekmes, reikia pradėti šalinti priežastis.

Mūsų pasaulėžiūrą, elgesį įtakoja mus supanti aplinka. Mes negimstame vagimis, žudikais, ar kitokiais visuomenės "degeneratais". Mes jais tampame. Pakeitę aplinką, mes pakeisime žmonių elgesį. O norint pakeisti aplinką, reikia suvokti jos šaknines problemas. Viena iš pagrindinių problemų yra piniginei ekonomika, arba dar kitaip kapitalizmas. Kuris pasak šios ekonomikos šalininkų, skatina vystymasi, tobulėjimą ir laisvą pasaulį, kur žmonės gali siekti savo asmeninių tikslų. Tačiau, kaip kalbėjau [straipsnyje apie demokratiją ir vergovę](#), ši sistema yra tiesiog puikus ginklas kontroliuoti žmoniją. Tai tobuliausia "skaldyk ir valdyk" forma.

Tačiau, dauguma pasakys, kad nors jei tai ir nepriminimas problemos, jos yra neišvengiamos mūsų pasaulyje. Būtent todėl ir buvo sukurtas projektas Venera. Kurio pagrindinė mintis yra pašalinti visų žmonijos ligų priežastį - piniginę ekonomiką. Kad ir kaip neįtikimai tai atrodytų, tai yra įmanoma. Mes jau senai turime technologijas išnaudoti žemės resursus žymiai efektyviau. Tačiau tas nėra daroma, nes kiekvienos save gerbiančios verslo organizacijos tikslas yra maksimizuoti pelną. Todėl tokie drastiški pokyčiai pagrindinių resursų panaudojimo iškart yra atmetami, nes pagal visus valiutinės (piniginės) ekonomikos dėsnius, finansiškai tai yra nenaudinga.

Bet dabar įsivaizduokite, kad visi pagrindiniai žmogaus išteklių tampa taip lengvai prieinami, kad už juos tiesiog nebėra prasmės mokėti, nes jų vertė yra prilygstanti nuliui. Tokiu būdu iškart išsisprendžia daugybę problemų. Nebelieka problemos aprūpinti šeimą stogu, maistu, kitais būtinaisiais gyvenimo atributais. Žmogus pradeda dirbti nebe vedinas tikslo išgyventi, o siekdamas kažko daugiau. Toks pokytis pasaulyje iškart paspartintų civilizacijos tobulėjimą. Žmonės atsirastų daugiau laiko daryti tai ko jie nori. Pradėtų keistis žmogaus mąstymas. Dabar žmogus jau galvotų, kad gyvenimas nėra vien tik savo poreikių patenkinimas. Vien jau pats galvojimas skatintų žmogaus tobulėjimą. Kas dabar paneigs, kad jei žmogus mąsto daug ir intensyviai - jis degraduoja? Berods viskas atvirksčiai vyksta. O bet koks mąstymo procesas skatina vystymasi, kas savaime paleistų grandininę reakciją. Žmonijos ydos iškart sumažėtų ženkliai. Pasikeistų žmogaus pasaulėžiūra. Jam neberekėtų konkuruoti dėl išgyvenimo.

Galbūt jums dar sunku suvokti tokio pasaulio egzistavimo galimybę. Bet jei pakankamai įsigilinsite į jums pateikiamą informaciją - ateis akimirka, kai prieš akis atsivers visa ateities pasaulio vizija.

Nusikalstamumas

Kaip manote egzistuoti nusikalstamumas resursų pagrindo ekonomikos sistemoje? Greičiausiai net nebeegzistuoti tokia sąvoka kaip nusikalstamumas. Tai tiesiog neįmanoma, nes panaikinama pagrindinė jo priežastis - materialinių vertybių troškimas. Šį teiginį iliustruosiu Lietuvos 2007 metų nusikalstamumo statistika.

2007 metai įvykdyta:

- 67 990 Nusikaltimai
- 3 713 Sunkūs ir labai sunkūs nusikaltimai
- 284 Nužudymai
- 287 Sunkūs sveikatos sutrikdymai
- 200 Išžaginimai ir pasikėsinimai
- 3 802 Plėšimai
- 31 137 Vagystės (nusikaltimai)
- 5 516 Vagystės iš gyvenamųjų patalpų
- 2 514 Automobilių vagystės
- 5 751 Baudžiamieji nusižengimai
- 2 819 Vagystės (baudžiamieji nusižengimai)

**Paimta iš [Statistikos Departamento](#)*

Greitai apžvelgus iškart matome, kad daugiau nei 67% nusikaltimų yra materialinio turto pasisavinimo atveju. Tai labai aiškiai iliustruoja, kad nusikaltimai visuomenėje yra ne natūralus dalykas, o iššaukti dėl kapitalistinės sistemos primestų vertybių bei sukurto skurdo. O jei susimąstytume giliau, suprastume, kad kito pobūdžio nusikaltimai greičiausiai įvykdyti turto pasisavinimo potekstėje. Kas ko gero reikštų, kad beveik visi nusikaltimai yra įvykdomi dėl mūsų esamos sistemos trūkumų. O jei iššaukti ne dėl to, tai

ko gero dėl to, kokioje aplinkoje augo ir gyveno tie žmonės. Ir ko gero, tokioje aplinkoje, kuri buvo sukurta dabartinės sistemos.

Tai pagrįsti galima paėmus elementarų pavyzdį, apie žmogų, kuris žudo kitus dėl malonumo. Tokių "psichopatų" yra. Visi tą žinome. Tačiau kodėl jie taip elgiasi? Daugumoje atvejų, jie turi psichologinių problemų, kurios susiformavo dar vaikystėje. Šias problemas galėjo lemti geriantys, mušantys tėvai, nuolatiniai nepritekliai, badas ar skurdas. Galu gale net prigimtinis smegenis defektas, kuris tinkamai neištirtas išaugo į nekontroliuojamą norą žudyti. Kaip manote, ar visuomenėje, kur nėra tokios sąvokos, kaip skurdas, užaugtų tokie "psichai"? Net jei jie ir turėtų tam tikrų prigimtinių defektų? Atitinkamomis priemonėmis tai galima būtų pašalinti arba blogiausiu atveju kontroliuoti.

Kaip matote, jei mes pašalintume nusikaltimų priežastį, mūsų visuomenė iškart pasikeistų. O tai jau atvertų naujus tobulėjimo kelius. Tereikia nuo kažko pradėti. Juk:

Žmogaus elgesį lemia aplinka, o ne prigimtis...

www.zeitgeist.lt